

Nr 71.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1926 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlönings- och pensionsförmåner för personal vid Kävlinge—Sjöbo järnväg, som vid statens övertagande av nämnda järnväg övergått i statens järnvägars tjänst.

(4:e avd.)

I en till riksdagen den 5 februari 1926 avlåten proposition, nr 97, vilken i vad propositionen icke angår pensionsförmåner hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva *dels* att tjänsteman vid Kävlinge—Sjöbo järnväg, som i anledning av statens övertagande av nämnda järnväg konstituerats till ordinarie tjänsteman vid statens järnvägar, må — i den mån sådant erfordras för att han icke skall lida minskning i av honom vid övergången innehavda avlöningsförmåner — utan hinder av bestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk placeras i högre löneklass inom vederbörande lönegrad än den lägsta; *dels ock* att nu nämnd tjänsteman, vilken icke lämpligen kan beredas pension enligt lagen den 4 juni 1920 angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk, må äga åtnjuta pension enligt de i kungl. brevet den 4 juni 1920 meddelade bestämmelser angående rätt till pension för viss personal, som vid statens övertagande av enskilda järnvägar eller bandelar övergått i statens järnvägars tjänst.

Beträffande motiveringen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

Sedan Landskrona—Kävlinge—Sjöbo järnvägsaktiebolag försatts i konkurs, blev den bolaget tillhöriga Kävlinge—Sjöbo järnväg, för vars anläggning Kungl. Maj:t beviljat statslån, å exekutiv auktion den 30 augusti 1924 inropad av riksgäldskontoret för statsverkets räkning. Genom brev den 27 september 1924 förordnade Kungl. Maj:t, att berörda järnväg skulle från och med den 11 oktober 1924 tillsvidare och intill dess annorlunda kunde bliva av Kungl. Maj:t bestämt genom järnvägsstyrelsens försorg för-

valtas på enklaste och billigaste sätt utan ändring i den vid järnvägen anställda personalens ställning samt att dittills för järnvägen gällande taxor och reglementen fortfarande skulle äga tillämpning å densamma.

I skrivelse den 7 december 1925 har järnvägsstyrelsen gjort framställning om Kävlinge—Sjöbo järnvägs införlivande med statens järnvägar. Styrelsen har härvid bl. a. framhållit, hurusom vid övertagandet av en enskild järnvägs personal i allmänhet en ökning i banans utgifter inträdde, för såvitt samtliga tjänstemän bibehölles i förutvarande grad. Ett sådant förfaringssätt vore emellertid icke vare sig nödvändigt eller rättvist gentemot statens järnvägars förutvarande personal, då dels vid en liten järnväg en tjänsteman i viss ställning ofta hade väsentligt mindre krävande arbete än innehavaren av en lika benämnd befattning vid statens järnvägar och dels vid den lilla järnvägen den lägre lönen i viss grad ofta till en del kompensades av större utsikter till befordran. Vad som rättmätigt kunde fordras vore blott, att vederbörande tjänstemän placerades i sådan befattning, att minst samma avlöningsförmåner erhöles som de tidigare åtnjutit. Så hade redan skett med de tjänstemän vid Kävlinge—Sjöbo järnväg, vilka efter företagen omorganisation av banan överflyttats till statens järnvägar. Det mötte inga större svårigheter att finna lämplig placering i löneskalan jämväl för banans återstående personal — om man bortsåge från ett fåtal stationskarlar och banvakter — så att någon mera betydande ökning av utgifterna undginges.

Då bland banans personal icke funnes någon befattningshavare, som kunde tänkas komma i 21:a eller högre lönegrad, erfordrades med avseende på antalet intet beslut av riksdagen. Vad åter beträffade personalens löneställning efter överförandet, syntes det vara nödvändigt att erhålla riksdagens medgivande, att de tjänstemän, som överfördes, finge utan hinder av avlöningsreglementets bestämmelser inplaceras i högre löneklass än den lägsta för vederbörande lönegrad gällande, i den mån detta erfordrades, för att ej löneminskning skulle uppstå.

Vad järnvägsstyrelsen sålunda ifrågasatt i fråga om ordnandet av löneförhållandena för befattningshavarna vid ovannämnda järnväg efter deras övergång i statens järnvägars tjänst har uti infortrat utlåtande tillstyrkts av kommunikationsverkens lönenämnd.

*Utskottets
yttrande.*

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag, i vad detsamma ankommer på utskottets behandling, får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att tjänsteman vid Kävlinge—Sjöbo järnväg, som i anledning av statens övertagande av nämnda järnväg konstituerats till ordinarie tjänsteman vid statens järnvägar, må — i den mån sådant erfordras för att han icke skall lida minskning i av honom vid övergången innehavda avlöningsförmåner — utan hinder av

bestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk placeras i högre löneklass inom vederbörande lönegrad än den lägsta.

Stockholm den 19 mars 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *A. C. Lindblad*, *J. L. Widell*, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *O. Bergqvist*, *E. J. G. Rosén*, *E. A. Hallin*, *J. G. Walles*, *P. A. Bergström*, *J. Jeansson*, *G. Kobb* och *I. Hj. E. Pauli*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *K. V. Rydén*, *C. R. Jansson* i Falun, *S. Bengtsson* i Norup, *P. M. Olsson* i Blådinge, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *A. Å. Törnkvist* i Karlskrona, *E. Kristensson* i Göteborg, *J. Olofsson* i Digernäs, *S. Persson* i Fritorp, *E. G. E. Eriksson* i Stockholm och *O. E. F. Järte*.
